

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Преплата се полаже у напред, и то најмање за пола године, код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлежства, а за све друге преплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

МИ

ПЕТАР I

по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије

На предлог Председника нашег Министарског Савета, нашег Министра унутрашњих дела, и по саслушању нашег Министарског Савета, а на основу чланова: 57. 68. и 70. закона о уређењу округа и срезова, решили смо и решавамо:

I.

Избори чланова окружних скупштина за четворогодишњу периоду: 1905., 1906., 1907. и 1908. годину, извршиће се у целој земљи на дан седмога августа ове године.

II.

Окружна Скупштина у сваком округу, састаће се у први редован сазив на дан двадесетога септембра ове године.

Председник нашег Министарског Савета, наш Министар унутрашњих дела, нека изврши овај указ.

2. јула 1905. год.
у Београду.

ПЕТАР С. Р.

Председник
Министарског Савета,
Министар
унутрашњих дела,

Љуб. Стојановић с. р.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за писара друге класе среза параћинског, Стевана Д. Спасића, вршиоца дуж-

ности писара истог среза, у рангу писара начелства прве класе, — по старом закону.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1905. г. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за писара прве класе среза лепеничког, Живојина Манојловића, писара друге класе истог среза, — по старом закону.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 29. јуна 1904. г. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за лекара среза лужничког, округа пиротског, Д-р Радисава Радојковића, лекара среза бањског, округа нишког, по потреби службе.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 5. јула 1905. г. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I., на предлог Председника Министарског Савета, Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Владимир Маленовић, начелник треће класе среза златиборског, на основу §. 70. закона о чиновницима грађанског реда, стави у пензију која му по годинама службе припада.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 4. јула 1905. г. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I., на предлог Председника Министарског Савета, Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Тешман Николић, вршилац дужности начелника среза посавског, округа београдског, у рангу секретара начелства друге класе, на основу §. 70. закона о

чиновницима грађанског реда, стави у пензију која му по годинама службе припада.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 5. јула 1905. г. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I., на предлог Председника Министарског Савета, Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је да се:

Мијајло Ст. Мићић, писар прве класе Управе града Београда, и

Драгослав Ж. Костић, писар треће класе Управе града Београда, на основу §. 76. закона о чиновницима грађанског реда отпусте из државне службе.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 5. јуна 1905. г. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Председника Министарског Савета, Министра унутрашњих дела, поставити:

за лекара среза рађевског округа подринског, Радисава Јаковљевића, лекара среза љубићског, округа рудничког, по молби.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 6. јула 1905. г. у Београду

РАСПИС

Свима начелствима и Управи града Београда

Поводом питања једне бањске управе: да ли подофицири, војници и учитељи имају право не само на бесплатно купање у домаћим бањама, него и право на бесплатан стан ја сам, као надлежан, по члану 29. тач. 8. закона о чувању народног здравља 28. ов. мес. Сбр. 7705. одлучио:

1. Да се подофицири и војници под барјаком могу бесплатно лечити у оним домаћим бањама којима држава рукује, — јер се подофицири и војници у кадру

могу сматрати као лица сиротног стања. Под тим лечењем разуме се бесплатно купање и неплаћање кур-таксе.

2. Нико нема права на бесплатан стан у бањи сем оне сиротиње, која од своје општине добије уверење о сиротном стању. Па и ова сиротиња може то право уживати само тако ако у бањи има станова за ту цел.

3. Они који се бесплатно купају, немају право на купање у првом реду. Купатила првог реда нису бесплатна.

4. Подофицири и војници који желе уживати бесплатно купање, морају се обратити *молбом бањској управи* оне бање у којој желе да се лече, бар *на цетнаест дана* раније и приложити уверење лекарско и одобрење своје команде.

5. Учитељи и учитељице немају право на бесплатно лечење по бањама зато што се они не могу сматрати као лица сиротног стања и што су бањски приходи сада прешли у приходе државне касе, којима располаже министарство финансија а не министарство унутр. дела.

Препоручујем начелству — Управи да ову одлуку прими знању и објави је у своме подручју.

Сбр. 7918.

30 јуна 1905. год.
у Београду.

Председник
Министарског Савета,
Министар
унутрашњих дела,

Љуб. Стојановић с. р.

СТРУЧНИ ДЕО

КРИМИНАЛНА ПСИХОЛОГИЈА

(СВРШЕТАК)

Ми смо раније, још у почетку истакли опште циљеве, које има да постигне Криминална Психологија. Но она има и својих посебних задатака и дужности. Васколики душевни живот, кад се аналише, показује, да има основне елементе, из којих се састоји. Општа Психологија има да подвргне свестраној анализи све сложене психичне појаве и да им нађе првобитни постанак или елементе њихове. Криминална Психологија се зауставља код сложених појава расуђивања и закључивања и дужна је да те процесе, како са психолошке, исто тако и са логичке стране да проучи.

Код предмета закључивања, код извођења закључака криминалиста има дужности нарочито да се задржи. За криминалисту је врло важно да зна како мисли, како расуђује и закључује онај, који стоји пред њим и пред законом. Није довољно само изнети и нагомилати материјал, који служи за доказ криминалисти; он мора све чињенице, сва факта, сав материјал још и са психолошке стране да проучи. Једна чињеница мора бити утврђена, не само са формалне стране него и са психолошке и логичке. Судска савест тек у том случају може

бити спокојна кад се по једном предмету подударају и формални услови као и психолошки и логички принципи. Јер има врло много питања пред којима се криминалиста налази у недоумици. Често се чује: Да ли је истина шта сведок говори то би могла једино његова савест да каже... он би могао због лажног сведочења бити затворен; али кад је нешто рекао, то криминалиста по томе шта је овај рекао и ради. Исто тако не бива ретко да се и ово каже: Ја ћу се заклонити за закон, оградити се параграфима и ништа ми се не може. Формална страна једнога предмета није довољна за утврђење форме једног доказа него он мора почитати на логици и имати психолошке основе истинитости, и на тај се начин може да докучи да ли је сведок могао или хтео истину да саопшти. Тачно је оно што Mittermaier говори: исказе сведока можемо најбоље контролисати и проучити, ако су у сагласности са осталим доказима. Али што највише може да помогне то је, поред исказа, још и познавање рада и живота сведокова, и свега што он може и хоће, што мисли и осећа.

Свако сведочанство, сваки исказ имају своју психолошку основу и логичан правац и у та два правца могу се проучавати. А ово је нарочито важно код признања, којих има тројакних

- а) код признања, која су не мотивирана т. ј. за које није било никакво принудно дејство или основ
- б) код појединачних признања и
- в) код признања, при којима се друго лице терети.

У првом случају, како Schiel вели, логика је за криминалисту наука о доказу; она не учи како се докази налазе, него показује шта доказе чини доказима. Многе истине само за то стоје чврсто, јер их нико не обара и јер се нико противу њих не подиже. Тако је и са признањем у кривичним делима. Злочин је признат: извесно је дакле, да је извршилац злочина онај, који је злочин признао. Кад се има признање од некога да је извршио злочинство, нико се противу тог признања не подиже. Али, са свим може другачије питање о једном злочину да се третира, ако искрсне однекуда основана сумња. Дотле је признање важило и могло важити као неоспоран доказ; али кад дође озбиљна психолошка анализа самога признања, тада тек може да се утврди да ли оно доказ о злочинству ствара и утврђује као непобитан, као несумњив доказ. Најсигурнија основица, најтврђи темељ о истинитости једног признања јесте потпуно јасна мотивација о извршеном злочину, јасна мотивација признања, а она се често не показује. Наравно, ми не можемо увек тај мотив да умотримо, али за то не мора њега ни бити. Најзад ни то није довољно да само предпоставимо да нема дела које нема мотива. Ако једно признање треба да послужи као доказно средство, то мотив мора бити јасан и несумњив; ми морамо доказати не само да је био мотив, него се имајући у виду све факторе, мотив мора схватити, видети, познати. Признање једно је потпуно основано тада, ако је психолошки констру-

исано; ако је посматран и проучаван унутарњи живот човека, који чини признање; ако су посматрани спољашни односи и прилике у којима се наводи.

Појединачна или делимична признања причињавају највише тешкоће; то чини те је теже наћи доказ за оно што није дошло под признање, а с друге стране оно што је признато није довољно извесно и јасно, услед онога што није признато. Узмимо овакав случај: лопов признаје да је украо само оно што је код њега нађено; а оно што није код њега нађено, а украдено је, одриче. За оно што он одриче нема доказа, по коме би се крађа утврдила и доказ створио. Рецимо да се пред судом расправља сличан случај. Половина судија могу с разлогом овако расуђивати: „Ако је Н. украо дванаест предмета, то је он извесно украо и друга два предмета“. А друга половина судија може на то с разлогом одговорити: „Кад је Н. украо дванаест предмета, то би он признао и она друга два да их је украо. Какав би разлог био да их не призна?“ — Уопште пресуђујући, ко има право? — Имају и једни и други, један разлог је исто толико јак и оправдан колико и други. У највише прилика, код таквих случајева, изгледа као да је то ствар без значаја и да то неће утицати на пресуду: да ли је Н. учинио дванаест или четрнаест крађа. За сам преступ то никад није безначајна ствар. Десила се једна крађа: један је човек украо један обичан штап који је као држак имао малу сикирицу. И он је за то осуђен. Доцније се десило у околини убиство једно: један човек ударен је сикирицом у главу. Прва сумња која је поникла, била је противу онога, који је украо штап са сикирицом. Узмимо да тај штап није код њега нађен, зар би икако и могла понићи сумња на њ за доцније убиство?

У трећем случају ствар иде још теже, где се појављује саучесник, који дело одриче а признање другог терети га. Дешавају се случајеви да неко признање оптерећава себе, само за то да би још другог некога оптеретио. Освета, мржња, љубомора, завист, гњев, пакост, неповерење злоба и многе друге страсти могу бити повод да неко признањем своје кривице и другог оптерети. Један ће да терети признањем свог дугогодишњег друга из освете, јер га је овај при подели пљачке, крађе или злочина обмануо и дао му знатно мањи део, или ће један учинити признање и оптеретити другог из љутине, што је исти при извршењу злочина учинио какву несмотреност, услед које је један ухваћен а други случајно измакао. Шта више чине се и признања из љубоморе или из јада да би под казну закона пао и онај, који је вршио злочин, али срећним се случајем измакао и склонио. Завнет у оваким приликама и случајевима игра врло видну улогу, као и пакост што ће садругу у злочину да измакне од казне и што ће моћи нова недела сам да чини. То су све мотиви, који се, истина не могу увек лако и брзо да открију; али они постоје, они се даду појмити и објаснити. Један је случај врло карактеристичан. Године 1879.

убијен је један старац, неки Блазије Керн. Ударен је тупим оруђем у главу и смрт је одмах наступила. Ујутру су га нашли мртвог, на путу ка својој кући. Али претпоставка да је овај старац убијен одмах је отпала; јер није постојала сумња ни на кога. Он је могао, што је било тада највероватније, враћајући се пијан кући, несрећно пасти и ударити се и умрети. Он је, најзад, тако и нађен, као да је пао, да се ударио и да се услед удара и смрт наступила. После три године јавља се суду један младић, по имену Петар Сајферт и призна да је он убио старца; у свом признању он саопшти да га је на то наговорила ћерка убијенога, Јулија и њен муж Август Хаук. Старац се често опijaо и свађао са ћерком и зетом. Ови дођу на мисао да старца убију и то повере Сајферту. Муж и жена, који су га наговорили да изврши убиство обећали су му дати једне панталоне и три форинте. Панталоне је добио а три форинте још не. Он им је тражио те новце неколико пута и претио; али све је било узалуд. Тада се реши да целу ствар открије. Када га је судија запитао: зар не зна да ће и он бити кажњен, младић одговори: „Нека! Не мари ништа; али ће и они бити осуђени. Зашто да не испуне оно што су обећали? Што да лажу?“ — Узгред вреди напоменути да је исти младић био микрокефало и мало луцнут; али ипак према судском и медицинском схватању, са свим одговоран за учињену кривицу. Сви његови искази били су до ситница тачни и истински.

Једино средство, да се у оваким питањима има сигурно земљиште под ногама и да се не би лутало, јесте у овоме: ваља испитати све околности и утврдити им унутарњу везу, психолошки основ и оправданост, и то, како за онога који некога кривицом терети, тако и за онога, кога терете. Само се по себи разуме, кад се све то проучи, да се и истина може наћи. Душевно стање, способности, страсти, гледишта, намере — све то мора бити добро проучено и тада долази, тако рећи, сама собом извесност о кривици, што је учињена, као и о кривцу, који се терети и који терети.

У питању о доказу какве кривице, преступа или злочина, важна су неколика факта и чињенице, где одричу околности, које самог дела директно се не тичу; ту се доказивање води на споредну линију; мисли се, на пример, да се има доказ, кад се утврди споредна околност, која се одриче. За утврђење доказа и налажење истине овде се јављају велике тешкоће. Да поменемо само пример. Пре неколико година буде у Бечу, у своме стану нађена мртва једна веома лепа девојка, која је била продавачица у једној бољој радњи. Судска истрага наша је да је смрт наступила услед акутнога тровања арсеником, а пошто је поред ње на столу нађена чаша за воду а уз то и хартија са арсеником у прашку — то су се та два факта довела у узајаман склад и сматрало се као природна ствар. Преко суседа се пак сазнало, да је покојница од дужега времена била у вези са неким непознатим господином, који јој је често долазио по-

тајно. Исти непознати господин био је увече код ње уочи оног дана, кад су је нашли мртву. Полиција је утврдила да је то један врло имућан трговац био, који је тобож лепо живио са својом годинама старијом женом, а који је у ствари по-тајно живио и са овом девојком. Пошто се даљом секцијом утврдило да је девојка била трудна, то се онда претпоставило да је трговац своју љубазницу отровао и одмах буде противу њега поведена истрага. Да је исти господин одмах био признао, да покојницу познаје и да је с њом имао везе и живио, као и то да је био признао да је последње вече, пред њено тровање, био код ње; даље, да је најзад тврдио да је девојка због своје трудноће очајавала, да се с њим завадила, па најпосле и о самоубиству говорила — то би се неоспорно утврдило да је девојка сама учинила над собом самоубиство и не би се могао узимати на одговор за тровање, јер других сумњивих факата није било. Али он дође на луду и несрећну идеју да одриче да је покојницу познавао; па је одрицао и даље: да с њом није стајао ни у каквим односима, па и то да је последње вечери био код ње у стану. Он је то извесно чинио с тога, јер је пошто пото хтео од људи, а нарочито од своје жене да сакрије да је живио с поменутом девојком. А баш због тога, због тог одрицања околности се окренуше противу њега. Није се питало: да ли је он њу отровао, него: да ли је заиста он живио с њом; и дугим низом испитивања сведока безусловно се и несумњиво утврдило да је речени трговац заиста девојци у стан често долазио, да је с њом живио потајно и да је баш оне вечери, када ће бити отрована, долазио к њој. Да је то он био, искључена је била свака сумња — и тим је у исто време и цела његова судбина била решена. Он буде осуђен. Ако овај догађај посматрамо са психолошке тачке гледишта, мораћемо признати, да је његово одрицање да је био код девојке исто толико мотивирано, колико и то да ју је он отровао, као што је мотивирано и то што је он у почетку одрицао све, а после, кад је увидео баш услед тога сву озбиљност свога положаја, наставио и даље то одрицање, пошто мишљаше да би му скретање с тог пута сад и признање још више терећења нанело.

Пре извесног времена један догађај занимао је и узбунио баварску престоницу, Минхен. Једна удовица, њена одрасла кћер и једна стара служавка буду у свом стану удављене и похаране. Сумња за овај страховит злочин падне на једнога зидара, који је раније био већ под истрагом за једно убиство; а за њега се знало да је на неколико дана пре овога убиства оправљао нужник у стану убијене удовице. Разним комбинацијама могло се предпоставити да је зидар дошао у стан поменуте удовице да види да ли је нужник добро оправрио и том приликом извршио троструко убиство. Да је зидар казао: Да, био сам без рада; хтео сам себи наћи рада, дошао сам у стан удовичин, оправрио сам нужник и отишао сам оставивши све три жене живе и здраве — да је то несрећник казао, он не би могао бити осуђен,

јер су сви остали основи сумње, као и докази о његовој кривици ништавни били. Претпостављамо да је човек тај невин; његово размишљање и суђење било је овако: „Већ сам једном због убиства био под истрагом, налазио сам се у новчаној оскудици — ако признам да сам заиста био тамо и оправљао нужник, то ће пасти још тежа сумња на мене него ако одричем да сам био“. И наравно, он је одрицао да је био у поменутом стању, чак је одрицао да је у опште био у тој кући, па чак ни у улици — а све се то многим сведоцима утврдило као неистинито и он буде осуђен.

Овде се не тврди да је при првом, као и при овом другом случају осуђен невин човек а не кривац прави; као што се не тврди да су ови споредни докази без вредности. Али, неоспорно је, они нису прави докази. Мора се увек подврћи психолошком проучавању свију мотива, који окривљенога натоциљавају, нагоне или могу нагнати да одриче оно што не би требао одрицати и што га у ствари терети још више.

М. Павловић.

УТВРЂИВАЊЕ ИДЕНТИТЕТА ПОМОЋУ ОДЕЛА

(СВРШЕТАК)

Пошто је и ова операција извршена, остаје још да се измери ципела и, према већ утврђеној табели, одреди мера ноге.

Мерење ципела пак, врши се истим путем и помоћу истог инструмента као и антропометријско мерење ноге. Ако већ нема специјалне клупице за овај посао, онда ципелу, која се мери, треба положити на какву равну површину, најбоље на сто, и уз њену унутрашњу страну паралелно осовини, ставити пештар, чији је непокретни крак иза штикле, док покретни клизи низ лењир док не додирне врх ђона. Од мере, која је на овај начин добивена, треба просто одбити извесан број милиметара, који је утврђен за сваку врсту обуће понаособ, као што се види из ове таблице:

Врста ципела	Величина	Број мм. које треба одбити
Лака . . .	како треба	16
»	кратке	8
Средње . .	како треба	19
»	дугачке	31
Тешке . .	како треба	30

Имајући у виду мере ноге које се употребљују за класификацију описа, и разлику у 3 мм. која је допуштена између два антропометријска мерења исте ноге, помоћу ове таблице могуће је одредити меру ноге са највећом разликом од 3 мм., која разлика не може имати скоро никаква утицаја на истраживање у антропометријском репертоару, у овом случају ограничено свега на $\frac{1}{81}$ измерених личности.

На основу мере ноге, или још боље њеног односа са осталим мерама антропометријског описа, могуће је доста приближно добити ове антропометријске мере: *стаса, размака руку, полустаса, лакта, средњег и малог прста.*

За решење нашег питања нарочито је важна мера *лакта*, пошто се она, као што смо видели, употребљује за класификацију. Однос, који постоји између ње и мере ноге, овај је:

Величина ноге у мм.	Коефицијент за множење	Величина лакта у мм.
220	1.831	40.2
221	"	40.4
222	"	40.6
223	"	40.8
224	"	41.0
225	"	41.1
226	"	41.3
227	"	41.5
228	"	41.7
229	"	41.9
230	1.773	40.7
231	"	40.9
232	"	41.1
233	"	41.3
234	"	41.4
235	"	41.6
236	"	41.8
237	"	42.0
238	"	42.1
239	"	42.3
240	1.757	42.1
241	"	42.3
242	"	42.5
243	"	42.6
244	1.757	42.8
245	"	43.0
246	"	43.2
247	"	43.3
248	"	43.5
249	"	43.7
250	"	43.9
251	1.739	43.6
252	"	43.8
253	"	43.9
254	"	44.1
255	"	44.3
256	"	44.5
257	"	44.6
258	"	44.8
259	"	45.0
260	1.729	44.9
261	"	45.1
262	"	45.2
263	"	45.4
264	"	45.6
265	"	45.8
266	"	45.9
267	"	46.1
268	"	46.3
269	"	46.5
270	1.719	46.4
271	"	46.5
272	"	46.7
273	"	46.9
274	"	47.1
275	"	47.2
280	1.689	47.2
290	1.683	48.8

Дужни смо још једном нагласити, да је мера лакта, добивена помоћу ове таблице, т. ј. помоћу мере ноге, само приближна, и да као таква може користити само код одвећ малих или врло великих дужина лакта. У осталом, истраживање се увек може са успехом извршити и без мера лакта, пошто га мере ногу ограничавају на $\frac{1}{81}$ измерених личности.

г. Панталоне

Од свију делова одела, величина панталона најравнореснија је и најнеодређенија. Познато је из обичног живота, да су дугачке или кратке панталоне врло често у употреби.

Са ових разлога, а и с тога што се мере стаса, које се на основу њих добијају, не употребљују за класификацију, оне немају скоро никакве вредности за решење нашег питања, али су зато од огромне вредности за описни (дескриптивни) опис.

Да би се, пак помоћу панталона, могла утврдити величина стаса, мора се прво, помоћу ногавица, утврдити дужина ногу од паса на ниже, и тек на основу односа који постоји између ових двеју мера изнаћи однос величине панталона према стасу.

Мерењем лица разне величине са и без панталона утврђено је, да су ногавице у највише случајева краће од ногу за 58 мм., што значи: да добивеној мери ногавица треба још додати 58 мм. да би се добила права мера ногу.

Само мерење ногавица у свему је слично са мерењем које кројачи употребљују.

Пошто се панталоне положи на сто, или какву другу равну површину, и превоји на њима у колико је могуће исправе, помоћу сантиметра којим се кројачи служе треба мерити низ унутрашњи шав, од места на коме су обе ногавице спојене (између ногу) до њихове доње ивице.

Једном добивена мера ногу на овај начин, довољна је да нам одреди и висину стаса. То, као што смо нагласили, бива на основу узајамног односа између ових двеју мера, који допушта да се доста приближно одреди ма која од ових димензија ако је само друга позната, што се види из ниже изложених бројева:

Величина ногу у метрима	Величина стаса у метрима
α —0.699	1.492
700—749	1.548
750—799	1.619
800—849	1.672
850—899	1.734
900— ω	1.803

С обзиром на граничне мере *малих, средњих и великих* стасова (α — 1 м. 61, 1.62—1.73 и 1.74— ω) и разлику која је допуштена између два разна мерења једног истог стаса, изложени начин допушта нам да одредимо висину стаса с највећом разликом од $5\frac{1}{2}$ см.

У случају недостатка панталона, мера стаса може се одредити и помоћу капута (герок, жакет, сако), само што је овај начин много компликованији и тежи, јер

би се прво морала одредити дужина руке од корена до врха прстију, затим на основу ње величина размака руку, па тек на основу ове последње величина стаса.

* * *

После свега што смо до сада казали о утврђивању идентитета помоћу одела, осећамо потребу да речемо неколико речи и о резултатима до којих се на овај начин долази.

Признајемо одмах, да ови резултати, посматрани у опште, нису апсолутно тачни и поуздани, али ипак зато у великој већини случаја могу бити успешни.

За ово је, разуме се, неопходно потребно да је злочинац, чији се идентитет утврђује на овај начин, био већ једном подвргнут антропометријском мерењу, из чега опет излази: да се овај начин утврђивања идентитета може примењивати само у земљама, у којима је Бертилонов систем уведен, и да ће изглед на успех бити у толико већи, у колико је овај систем распрострањенији.

Све ово опет, само је један доказ више о великој користи Бертилоновог система, који је код нас уведен 20. децембра пр. год., и који се у току од 5. год. има завести по свима окружним местима у Србији.

Д. Ђ. А.

ИСТРАГА ЗЛОНАМЕРНИХ ПАЉЕВИНА

(НАСТАВАК)

6. Извесна је бар *вероватноћа* да је постојала паљевина:

а) ако се на истом месту или истом сопственику често појављивала ватра, па се у погледу времена и предмета који је горео слаже с другима;

б) ако се неко речима или писмима издао о намери за паљевину;

в) ако се нађу трагови необичног уласка у простор који је горео, н. пр. разбијена врата, разлупани прозори, прислоњене мердевине, претпостављајући, наравно, увек, да ти трагови нису постали приликом гашења пожара.

II. *Може ли постојати други узрок ватри сем паљевине?*

Да би се сазнало, постоји ли други који узрок ватри, сем паљевине, ваља испитивати у овим правцима:

1. *Да ли су се догодили случајеви, који би могли имати исте последице као и паљевина.* Н. пр. да није била елементарна непогода? Да ли је на месту где је горело ложена ватра, или се тумарало са свећом, пушило? Да ли су се деца играла са машинама? По себи се разуме, да при том ваља пазити, да ли се тај случај десило у то време и на томе месту где је избила ватра.

2. *За које је узроке ватри било условно?* Ваља пазити на све околности, да је он код случаја тако проишле, да је он заиста могао изазвати пожар. Ако су н. пр. деца играла са ватром, ваља испитати, да ли је било тамо предмета, који су лако

запаливи, те да су се запалили услед мале топлоте упаљене машине.

3. *На какве се закључке може доћи о узроцима ватре према њеним последицама?* При том ваља нарочито пазити, што је претрпело штете од ватре, а шта не, где је најпре горело и какве је споредне штете оставио за собом случај, који је произвео ватру.

III. *Чешћи узроци пожара сем паљевине.*

Да би се знало и могло пресудити, да ли је пожар проистекао из другог ког узрока сем паљевине, треба знати, под којим условима делују разни узроци ватре и какве последице остављају за собом.

Најчешћи узрок пожару може бити *гром*, али том приликом треба испитати, да ли је заиста било непогоде на месту где је горело или да није оштећени измислио то, само да би добио осигурану суму. Ударци грома имају нарочите карактерне ознаке и за то их ваља потражити и утврдити у сваком случају.

Даљи узрок могу бити још и *сунчеви зраци*. Они могу својом топлотом да запале н. пр. лако запаљиве хемикалије, ако су јако изложене њима.

Пожар може произвести *метеор и ризата звезда*, а најзад може произаћи и *сам од себе*. Ово се последње дешава код каменог и дрвеног угља и код извесних хемикалија кад дођу у додир са другим материјама. (наставиће се)

Д. В. Важић.

ПОУКЕ И УПУТИ

Један случај неумесне примене § 466. грађанског судског поступка.

За обезбеду дуга у 7214.75 динара, колико је В. Б. овдашњем трговцу, дуговало „I. Краљевско Српско повлашћено индустријско предузеће за прераду памука и кудеље А. О. и комп. Д. С. О. Г.“, првостепени београдски трговачки суд решењем својим од 20. марта 1904. године Бр. 5127, одобрио је забрану на покретност дужника — поменутог друштва — и то на количину шаторских крила, која се налази у магацину, под кључем Б. С. Ж., олд. индустријалца, а која су својина горњег друштва.

Кварт савамалски, коме је ова забрана послата на извршење, не могући да изврши предају судског решења о забрани држаоцу шаторских крила — Б. С. Ж. — поступио је по § 468. и 360. грађанског судског поступка, и пописао одређену покретност — 19.770. шаторских крила, — па исту предао одређеном стараоцу на чување до даље наредбе.

Под 3. априлом 1904. године, др. Д. А. олд. адвокат, пуномоћник А. Ј., трговца из Ландесхута (у Немачкој), доставио је кварту савамалском, да су, пописане покретности, 10262. комада шаторских крила својина фирме Браће М., и да су исти продајом прешли у својину његовог власодавца Ј., — па је молио, да се ова количина у 10262. комада шаторских крила ником не издаје.

Под 7. априлом исте године, обратили су се кварту савамалском: В. Б., олд. трговац, др. К. Н., олд. апотекар и Р. Ф. олд. адвокат, пуномоћник С. Л., — молбама, уз које су приложили и извршна поравнања, учињена пред првостепеним београдским трговачким судом између себе и „I. Краљ. Срп. повлашћеног индустријског предузећа за прераду памука и кудеље... и т. д.“ у ликвидацији, — а које престављају ликвидатори Т. Ђ. и Ђ. Д. олд. трговци, — наводећи, да им се по тим поравнањима уступа у својину, а за измирење њихових потраживања, и то:

В. Б. . . . . 1280. комада

Др. К. Н. . . . . 2080. „

Р. Ф. пуномоћ. С. Л. . . . 3060. „

шаторских крила, од оне количине, која је пописана по решењу београдског првостепеног трговачког суда Бр. 5127., и која се налази на чувању код одређеног стараоца, и молили кварт, да нареди стараоцу да им сваком изда по одређену количину у тим поравнањима.

На основу овога, а пошто др. А. ничим није доказао право својине поменуте количине шаторских крила, кварт савамалски решењем својим од 12. априла 1904. године Бр. 3266. на основу § 466. грађанског судског поступка, упутио је др. А. надлежном суду, да тамо докаже прече право својине, а повериоце извести, да услед тога не може приступити извршењу поменутих поравнања пре свршетка спора о праву својине узабрањених шаторских крила.

По жалбама заинтересованих страна, Управа града Београда решењем својим од 21. маја 1904. год. Бр. 17485. поништила је горње решење кварту, налазећи, да је уговор о продаји — куповини, закљученим између фирме А. К. и „I. Краљ. Срп. повлашћеног индустријског предузећа... и т. д.“, као јавном исправом, у смислу § 118. грађанског судског поступка, утврђено, да је код фирме А. К., као купца, остало на чувању 10161. комад шаторских крила, у вредности 60327.88 динара, за коју је имовину купац обавезан предати је сопственику, „I. Краљ. Срп. повлашћеном индустријском предузећу... и т. д.“, у натури или готовом новцу, — и према томе нема места § 466. грађанског судског поступка, у погледу права А. Ј. на ове шаторе, који то право доводи по куповини од Браће М., — а пошто је и ликвидациони одбор признао право својине ових шатора „I. Краљ. Срп. повлашћ. индустријском предузећу. и т. д.“, то је Управа наредила кварту да донесе друго решење саобразно закону, остављајући Ј. право да тражи накнаду штете од фирме Браће М.

На основу ових примедба, кварт савамалски донео је решење, од 5. јуна 1904. године Бр. 4578., да се одмах приступи извршењу поравнања учињених у првостепеном београдском трговачком суду, између представника дужника — ликвидатора „I. Краљ. Срп. повлашћеног индустријског предузећа... и т. д.“ с једне стране и поверилаца: В. Б., олд. трговца, др. К. Н., апотекара, и Р. Ф., адвоката, пуномоћника С., олд. трговца, с друге стране, а која су повериоци под-

нели кварту на извршење односно узабрањених шаторских крила као својине дужног друштва, с тим, да др. А. — пуномоћнику А. Ј. — остане право тражења накнаде штете од Б. М. из Ландесхута.

Г. М. С., олд. адвокат, пуномоћник фирме А. К., Б. Ж. олд. индустријалац, и др. Д. К., олд. адвокат, пуномоћник А. Ј., жалили су се Управи града Београда противу овог кварту решења, која га је решењем својим од 2. јула 1904. године Бр. 2294. одобрила.

Управино решење одобрио је Министар Унутрашњих дела решењем од 18. августа 1904. године ПМ 23162.

По изјављеној жалби, Државни Савет нашао је, да решење Министрово не одговара закону, са ових разлога:

По § 476. измена и допуна грађанског судског поступка од 14. јула 1898. године, кад се, приликом пописа, покретна ствар, која је за обезбеду као дужникова означена, налази у државини самог појављеног господара, извршна власт упућује на парницу повериоца, који појављеном господару право својине оспорава.

Као што се види из акта, по решењу Првостепеног Трговачког београдског суда од 30. марта 1904. године Бр. 5127., за обезбеду 7214.15 динара, што В. Б., олд. трговцу, дугује „I. Краљ. Срп. повлашћено индустријско предузеће за прераду кудеље и памука А. О. и комп.“, које је у ликвидацији, одобрена је забрана на шаторска крила, која се, као што је поверилац Б. представио, као својина именованог друштва, налазе у магацину на Сави, коју држи под закуп Б. Ж. индустријалац овдашњи.

Ти шатори, на броју 10770. комада и 10. комада шкартираних крила, доиста су нађени у магацину, под кључем Ж. као што сведоче записници кварту савамалског Бр. 2763. и 2767., али магацину, као што Ж. вели, држи А. Кромптон.

Г. М. С., као пуномоћник А. К., и Ж. тврдили су, по акту Бр. 5211 и Бр. 5112. 1904. год., да шатори нису дужног друштва, него се око њих води спор о својини између Браће М., и А. К., а Ж., по акту Бр. 6332., изјавио је, да је око 600. шаторских крила његова својина.

Даље, из акта се види, да др. Д. А., олд. адвокат, као пуномоћник А. Ј., олд. адвокат, као пуномоћник А. Ј., из Ландесхута, по акту Бр. 3028. 1904. год., полаже право својине на 10262. комада шаторских крила, на основу уговора о куповини од 4. марта 1904. године од Браће М.

Сем тога, на основу поравнања судског од 1. и 3. априла 1904. године Бр. 5586. и Бр. 5739., које су закључили В. Б., др. К. Н., и С. Л., са ликвидаторима I. Краљ. Срп. повлашћеног индустријског предузећа за прераду кудеље и памука А. О. и комп., именовани повериоци тражили су, да им се од ових шатора, уступљених за дуг, издаду, и то: В. 1280., др. Н. 2080. а Л. 3060. комада.

Кварт савамалски, према оваком стању, у место да је, по смислу § 466. грађанског судског поступка поступио и упутио на спор именоване повериоце и Ј., он је, пошто је извршен попис и шатори

предати одређеном стараоцу, решењем од 12. априла 1904. године Бр. 3266. упутио на парницу само Ј., а о томе известио повериоце, ликвидаторе и Ж.

По жалби интересованих, Управа града Београда примедбама од 21. маја 1904. године Бр. 17485. поништила је то решење, налазећи, да нема места примени § 466. грађанског судског поступка и на основу § 391. истог поступка наредила извршење, са ових разлога:

а) што се види из Уговора од 16. марта 1899. године, као јавне исправе, закљученог између А. К. и И. Краљ. Срп. повлашћеног индустријског предузаћа за прераду кудеље и памука у ликвидацији, да су шатори својина именованог друштва у ликвидацији.

б.) што су Б., Др. Н. и Л., као повериоци тога друштва, поднели судска поравнања, која по §§ 145. и 146. грађанског судског поступка имају снагу извршне судске пресуде;

в.) што би одуговлачење извршења штетно било за повериоце, јер би еспап, због другог стајања, пропадао и губио вредност; и

г.) што Ј. остаје право да тражи накнаду штете од Браће М.

На основу оваких примедба, квартал саваамалски, по решењу од 5. јуна 1904. године Бр. 4578, одлучио је, да се приступи извршењу поравнања, које је одобрила Управа града Београда, а решење њено Министар Унутрашњих дела.

Сва ова радња противна је јасној одредби § 466. грађанског судског поступка, јер чим се појавило спорно питање о својини, и ствари се налазе у државини не дужника, него трећих лица, који полажу право својине, — извршна власт дужна је била да застане са извршењем и да повериоце и Ј. упути на спор. —

Овде није било места примени § 491. поменутог поступка, јер се ствари нису налазиле у државини дужног друштва, да би их власт могла од њега одузети и предати повериоцима, него се налазиле у државини трећих лица, која нису вољна да их издаду, у коме случају извршна власт, по § 492. грађанског судског поступка, извешћује повериоце.

Уговор закључен између А. К. и И. Краљ. Срп. повлашћеног друштва у ликвидацији, и кад би у целини био јавна исправа (јер је његов додаток од 19. маја 1899. године приватна исправа) није онаква исправа, којом би апсолутно утврђено било право својине именованог друштва у ликвидацији, нити је извршна власт надлежна, да то оцењује. Такав уговор може само бити употребљен као доказ у спору, а пресуда судска има да утврди, да ли оспорени шатори припадају И. Краљ. Срп. повлашћеном друштву за прераду кудеље и памука у ликвидацији, да би се за тим могли узети у извршење и дати повериоцима.

Поравнања, донета по § 146. грађанског судског поступка, имају снагу извршне пресуде, али само за оне парничаре који су их закључили, а не везују трећа лица, која нису у њима учествовала.

Ако шатори стајањем могу бити општењени, онима којих се тиче, стоји на вољи,

да се користе одредбом § 407. грађанског судског поступка, о чему само суд одлучује.

На послетку, кад Ј. полаже право својине на шаторе по куповини од Браће М. не може му се забранити да спор о томе води (а такав спор код судова и постоји), нити се извршна власт позвала на закон, по коме га упућује на спор за накнаду штете од М. **М. В.**

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I.

Суд општине лесковачке у срезу зајечарском, актом својим од 10. маја ове год. Бр. 524., пита:

„У месецу марту ове године, у овој општини, вршила је дужност општинских часника привремена управа, пошто су председник и кметови дали оставку и од дужности разрешени.

На дан 20. марта ове год. вршен је избор општинских часника и изабрани су како председник тако и кметови, и како против избора није било жалбе, то је у смислу чл. 170. и 171. зак. о општинама избор њихов остао пуноважан, њих је требало позвати и увести у дужност, а привремену управу разрешити.

Ну, заступник председника привремене општинске управе није хтео да уведе новоизабране часнике у дужност, јер би тада привремена управа изгубила право на месечну плату по чл. 120. закона о општинама, него је и преко тога задржао стару — привремену — управу докле год није напунила на положају месец дана, ма да је начелник срески актом својим од 29. марта Бр. 6126, био наредио, да се нови општински часници одмах уведу у дужност.

Сада ова бивша привремена управа тражи, да јој се за месец март исплати из касе једномесечна плата, пошто је дужност примила 1., а разрешена 31. истог месеца.

Одбор општински не признаје јој право на плату и неће да исплати, наводећи да ова привремена управа није морала остати на дужности и после 20. марта, као дана избора нових часника, и да јој по томе, за ово самовласно бављење на положају општ. часника не припада плата.

Да би суд правилно привео крају ово питање, он моли за обавештење: да ли је привремена управа могла по својој вољи да се задржава на положају и после наредбе надзорне власти само да стекне право на плату, или је тим својим поступком повредила закон — управо да ли јој треба издати плату за месец март или не?“

— На ово питање одговарамо:

Као што се из изложеног питања види: привремена управа није дошла насилним и незаконитим путем, него је тај положај заузела по сили закона и редовно уведена у дужност 1. марта.

Како је избор нових чланова био тек 20. марта и како су гласачи против овога

избора имали права жалбе, то је ова управа и без своје воље морала остати на положају све до 27-ог истог месеца.

Како је жалба могла бити дата и последњег дана преко поште по чл. 172. закона о општинама о чему привремена управа није могла бити извештена онога дана, то је она имала разлога да сачека дан два на долазак жалбе, што би пало на дан 29-ог марта.

Тога дана она је већ могла знати: има ли жалбе или не, али како је она руководила актима и имовином општинском, коју је морала уредно предати, и зашта јој је требало такође 2—3 дана, онда се не може узети, да је она остала и преко рока, који је одиста био потребан за бављење њено на положају, и према томе, а у смислу чл. 120. зак. не може јој се порећи право на плату.

Међутим, како се види да је одбор по овоме доносио и своју одлуку, то је за правилну расправу овога питања потребно да се она саопшти члановима привремене управе, како би могли употребити правна средства, те да се ова одлука поништи, ако би надлежне власти биле истога мишљења, које и уредништво има по овоме питању.

II.

Д. М. писар општински пита:

У чл. 181. закона о општинама стоји, да ће председници, кметови, одборници и њихови заменици, које затекне овај закон кад ступи у живот, остати и даље све до прве недеље по Св. Николи 1905. год. када ће се извршити нови избори у свима општинама.

Изменом и допуном овога закона од 3. децембра 1904. год. а имено одредбом чл. 132. прописано је, да председници општ. судова, кметови и одборници остају на својим положајима, у смислу чл. 101. *две године.*

У многим општинама па и у мојој, истиче рок служења председнику, кметовима и одборницима *сад у јуни* месецу ове године.

Ако би се узело, да ће се по Св. Николи вршити општи избори у свима општинама, као што наређује чл. 181., онда не би било разлога сада бирати ново часништво, јер би оно старо имало да остане до половине децембра.

Али, како чл. 122., с обзиром на чл. 101. закона одређује рок од две године, то настаје питање: важи ли чл. 181. и за оне општинске часнике, којима по чл. 101. истиче рок служења много пре прве недеље по Св. Николи, или ће се за њих наредити избори у смислу чл. 101. и 122. о року, кад им служење истекне?“

— На ово питање одговарамо:

Уводећи у живот Устав од 5. јуна 1903. год. законодавац је вршио и закон о општинама од 21. марта 1902. године, у коме је била одредба чл. 181. *без године 1905.* и другога става његовог, те би се, тако, нови избори имали вршити прве недеље по Св. Николи 1903. год.

Налазећи, да би овај рок, због прилика које су онда биле, био кратак, законо-

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

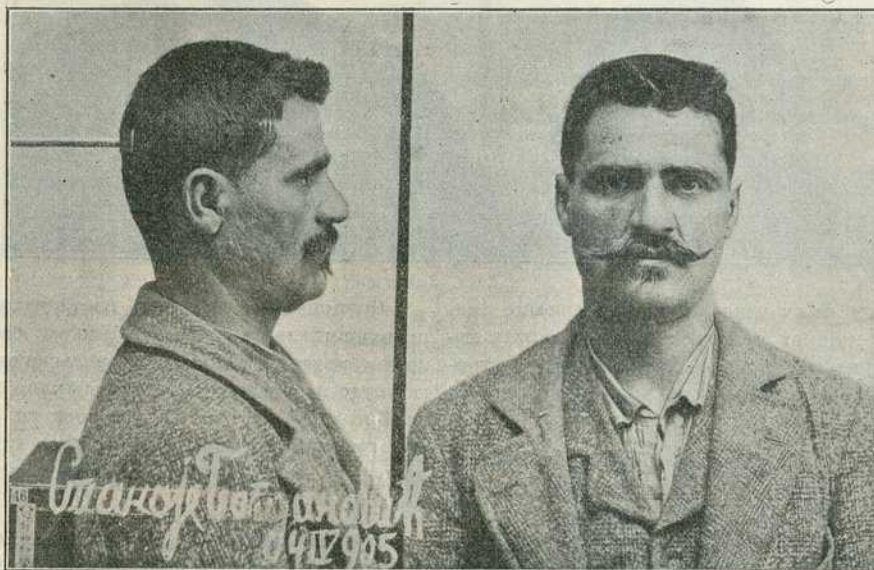
ПОТЕРЕ

Миливоје Старчевић, раденик са беогр. пристаништа, примио је од више лица 100 динара у име синдиката обалских раденика, на је побегао незнано куда. Главни раденички савез молио је кварт савањалски да учини потеру за Милојем, те с тога власти треба да га у случају проласка упуте кварту савањалском управе града Београда с позивом на Бр. 7290.

Станоје Богдановић, звани „Цврца“, **Драгољуб Милојевић**, звани „Јагодинче“ и **Михаило Ускоковић** — **Радовановић**, сви познати коцкари и лопови, у друштву са

Белегу од убоја у облику праве линије, величине 3 см. између кажипрста и средњег прста на десној руци; младеж у величини пшеничног зрна за 2.5 см. испод спољњег угла левог ока; белегу од чира у величини 1.5 см. за 6 см. испод корена десне шаке, и белегу од посекотине у облику криве линије величине 2 см. на првом зглобу левог кажипрста. Поред овога мали прст леве руке засечен му је, а на левој бутини има две белеге од куршума.

Драгољуб има 27 година, а већ је четири пута судски осуђиван због крађа. Родом је из Јагодине, средњег стаса, прномањаст, очију угасито отворених, косе и бркова црних, обрва густих и састављених, свршио је четири разреда основне школе, не зна никаквог заната. На левој руци испод корена палца има белегу од

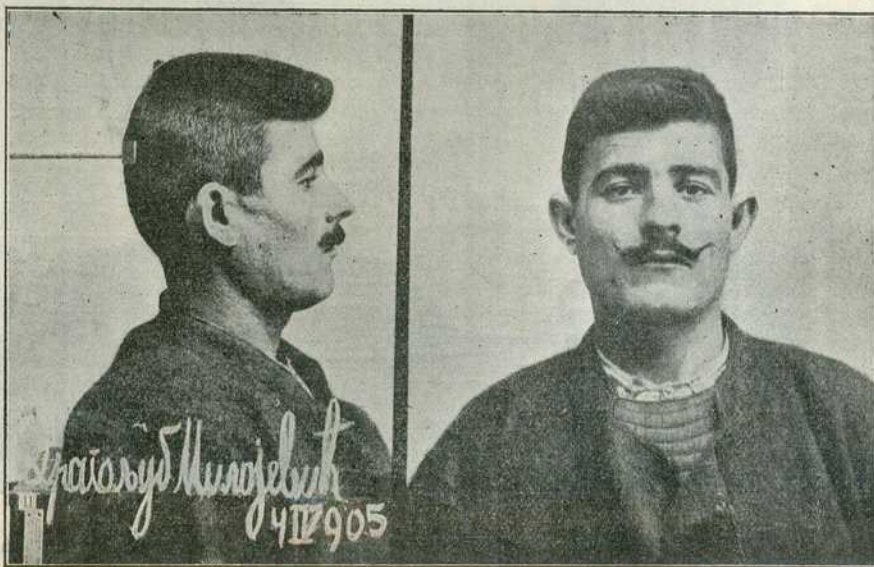

још пет својих другова извршили су ноћу између 4. и 5. т. м-ца разбојништво на путу Крагујевац — Чачак, између Кнића и Б. Брда, над Миланком Стефановићем, тежаком из Прилепца у срезу драгачевском.

Станоје је један од наших најопаснијих злочинаца и до сада је био три пута судски осуђиван. Родом је из Ужича, има 37 година,

убода у величини 1 см. правца хоризонталног. Овакве исте белеге има на средини потиљка, на темену и на левој стопали.

Михаило је родом из Ужича, има 27 година, два пута је судски осуђиван због крађе, није учио школу, али је као самоук научио читати и писати. Високог је стаса, по лицу роав од богиња, очију плавих, косе и браде

стаса средњег, добро развијен, у лицу црн, очију угасито зеленкастих, маркантна лица, веома је бистар и препреден, учио је четири разреда гимназије. Од особених знакова има:

смеђе, повијена носа. На грудима има брадавицу у величини пшеничног зрна за 10 см. испод десне сисе.

давац га је изменом од 22. децембра 1903. год. продужио за прву недељу по Св. Николи 1905 године, *наравно мислећи ту и даље на часнике, изабране по закону од 24. марта 1864. године који је пре овога важио.*

Од тога времена, међутим, вршени су многи избори било због тога, што су неки часници помрли, било што су дали оставке, или на послетку, што су са тих положаја уклоњени.

Сви ови избори вршени су по садашњем закону и за њих важи рок из чл. 101. закона од две године.

Према томе нови избори, које предвиђа чл. 181., вршиће се само у оним општинама, где се и данас налази часништво, које је затечено на тим положајима увођењем у живот закона од 5. јула 1903. године, а не и у онима, где су избори вршени по новом закону, па би рок служењу долазио много доцније.

За оваква схватања налази се потврда и у измени чл. чл. 122. закона од 4. децембра 1904. год. који часнике изабране по овоме закону, одржава на положајима 2 године, ако не наступе раније случајеви чл. 32, 71, 105, 121, 148 и 149.

Као што се види, он чл. 181. и не додирује, јер његовој примени не може бити места према часништву изабраном по новом закону, пошто се то, у осталом, ничим не би могло разложно бранити да се толика пометња чини у животу општина.

Дакле чл. 181 важи као прелазно наређење само за часнике, биране по старом закону, и ако коме од њих истиче рок служби пре две недеље по Св. Николи, они се неће разрешавати од дужности нити наређивати нови избори све до горњег рока, а за оне, који су изабрани по новом закону, важе рокови из чл. 101. и 122., и неће се вршити избори све докле, докле рок не истекне.

III.

Суд општине поточке, актом својим од 29. априла ове год. Бр. 749, пита:

„Пошто је законом о монополу дувана одобрена продаја дувана малопродавцима по селима и другим местима. то би добро било да они продају и поштанске и таксене марке, како се људи не би излагали трошку одласком чак у варош за ситне потребе у овим маркама.

Моли се уредништво за обавештење: да ли малопродавци смеју и ове марке продавати?“

— На ово питање одговарамо:

По чл. 7. а закона о установљењу нових монопола, ко жели да продаје на ситно таксене марке и друге монополисане хартије од вредности, мора имати за то дозволу монополске Управе.

Према овоме, нека се дотични продавци дувана обратe Управи с молбом за продају, и она ће им то дозволити.

У осталом, по последњем ставу овога члана, и сам општ. суд може молити Управу, да нареди малопродавцима дувана, да ове марке морају држати, па ће они то учинити ако се поднесу докази, да то захтевају интереси државе и онога краја.

www.unilib.rs Начелник среза гружанског, депешом Бр. 10600, моли за најенергичније тражење ових лица. Пронађене треба под сигурном стражом спровести или средској власти или Управи гр. Београда с позивом на Бр. 23.000.

линије, правца вертикалног, у величини 3. см. за 1 см. испод првог зглоба левог кажипрета; на левој мишици при врху има јако видну белегу од педцовања у величини 3/2 см.

У овом циљу износе се и фотографије именованих, који су почетком месеца априла текуће године мерени и фотографисани у Антропометријско-полицијском одељењу Министарства Унутрашњих Дела.

Глиша Николић, звани Крагујевчанин, коцкар, у друштву са Миланом Шипићем из Третеника, који је ухваћен, извршили су 22. пр. м-ца покушај убиства над Гавром Лојанићем, келнером из Третеника. Глиша се налази у бегству, родом је из Плеваља у Старој Србији, стар 19 година, неписмен, судски је осуђиван један пут за крађу. Повисоког је стаса, смеђе косе, носав, жућкастих очију, добро

Препоручује се свима полицијским и општинским властима да за Глишом изврше најживљу потеру и у случају проналаска стражарно га упуте начелнику среза третеничког с позивом на Бр. 8108. У том циљу износи се Глишина фотографија из априла месеца т. г., када је мерен и фотографисан у Антропометријском одељењу

Ђуро Алексић, лимарски радник из Оточна у Хрватској проневерно је својој фирми у Сарајеву 600 круна и побегао по свој прилици у Србију. На молбу београдског аустроугарског конзулата, препоручује се свима полицијским и општинским властима, да за Ђуром

развијен. Од особитих знакова има: Белегу од посекотине у облику криве линије са издубљеношћу на доле у величини 3 см. на левоме брку; белегу од посекотине у облику праве

линије, правца вертикалног, у величини 3. см. за 1 см. испод првог зглоба левог кажипрета; на левој мишици при врху има јако видну белегу од педцовања у величини 3/2 см.

Васа Лучетић, из Мирнице у срезу косаничком, убио је револвером Милана Филиповића, из Белопоља, па побегао. Васа је стар 40 до 45 година, средњег стаса, добро развијен, првен, по лицу роав, широког носа, у сељачком одећу. Препоручује се свима полицијским и општинским властима, да за Васом учине живу потеру и у случају проналаска стражарно га упуте начелнику средском у Прокупљу с позивом на Бр. 8650.

Милан Амаријан, аустро-угарски војни бегунац, који одговара код средског начелника у Краљеву за опасну крађу, побегао је из Краљева. Стар је 22 године, средњег стаса, приномањаст, носав, у грађанском одећу. Препоручује се свима полицијским и општинским властима, да за Миланом трагају и у случају проналаска упуте га стражарно поменутом начелнику с позивом на Бр. 10481.

Милан и Мита Петровићи, цигани из Сења, побегли су 2. т. м. са рада у средском расаднику на Умци, као притвореници за крађу коња. Милан је стар 17 год., средњег стаса, у грађанском одећу, нос, на глави има прилици шепир. Мита има 13 година, прилично развијен, у грађанском одећу, нос и на глави има шакачу. Препоручује се свима полицијским и општинским властима, да за њима учине потеру и у случају проналаска упуте их начелнику средском на Умци с позивом на Бр. 6493.

Т Р А Ж Е С Е

Милеву, жену Ђорђа Стојића, из Јабковца тражи начелник среза брзопаланачког, код кога има да издржава казну затвора, чега је ради и побега. Милева је средњег стаса, стара 33 године, сувоњава, приномањаста. У случају проналаска власти не је упутити начелнику средском у Јабковцу с позивом на Бр. 5130.

Тихомир, син Петра Јовића, тежака из Тијовца у срезу сврљишком, нестало је 20. пр. м-ца од свога газде Павла Јеремића, из Жана у срезу заглавском. Тихомир је стар 14 год., приномањаст, испод гуше има белегу од раве. Нека га полиц. и општ. власти потраже и у случају проналаска упуте начелству окр. тимочког с позивом на Бр. 6019.

Драгомир, син Јовице Паунковића, из Крњева, побегао је 30. пр. м-ца узевши на преварац начин уверење од општине, а оставивши оца и жену без хранитеља. Драгомир је средњег стаса, стар 18 година, плав, носав, више леве обрве има белегу од убоја. Нека га све полицијске и општинске власти потраже и у случају проналаска упуте начелнику среза орашког с позивом на Бр. 9779.

СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА

29. пр. м-ца председник општине клисурске у срезу белоаланачком изгубио је општински печат, елиптичног облика, са натписом «Суд општине клисурске». Скреће се пажња свима полицијским и општинским властима на овај печат, а у случају проналаска треба га послати начелнику среза власотиначког с позивом на Бр. 6505.